

ELŐFIZETÉSI ÁRAK:

Egy évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 " — "
Negyed évre	1 " 50 "
Egyes szám ára	6 "
Külföldre egy évre	8 " — "

Megjelenik hetenkint kétszer:
vasárnap és csütörtökön.

SZÉKELYFÖLD.

Politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi hirlap.

Hirdetések közlési díja:
minden egy hasábos garmond
sorért vagy annak terfogataért
4 kr., s minden egyszeri közlés
után 30 kr. bélyegdíj fizetendő.
Nagy és többször közlendő
hirdetményt a kiadóhivatal ár-
kedvezményben részesít.

A „Nyíltér” rovatban
közölendők cikkekért soronként
10 kr. fizetendő.

SZERKESZTŐSÉG:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

CSIK-SZEREDÁBAN:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

Sprencz György szerkesztő lakásán.

KIADÓ-HIVATAL:

KÉZDI-VÁSÁRHELYT:

Szabó Albert könyvnyomdájában.

A lap tartalmát illető közlemények a szerkesztőségekben, az előfizetések, hirdetmények, nyíltéri cikkek, stb. a kiadóhivatalban fogadhatók el.

Felhívás előfizetésre.

A „Székelyföld” című politikai, közgazdasági, társadalmi és szépirodalmi, hetenkint jelenlegi nagyságában 2-szer megjelenő hirlapra a következő árakkal előfizetést nyitunk:

Egy évre	6 frt — kr.
Fél évre	3 frt — kr.
Negyed évre	1 frt 50 kr.
Külföldre egy évre	8 frt — kr.

Előfizetési pénzek bármely időben elfogadhatók.

Lapunk azon előfizetőit, kik előfizetéseikkel még hátralékban vannak, tisztelettel kérjük azoknak beküldésére.

Kérjük egyúttal t. előfizetőinket, sziveskedjenek előfizetéseiket minél előbb megújítani, hogy lapunk szétküldésében zavart ne forduljon elő.

T. vidéki előfizetőink a lap szétküldésében előfordulható rendetlenségek s egyéb kellemetlenségek kiküldése céljából sziveskedjenek jövőre a postai utalványokat egyenesen kiadó-hivatalunkhoz Kézdí-Vásárhelyre czímezni.

A „Székelyföld” kiadó-hivatala.

1887.

A vén matrona kötött utlevéllel hagyta el éjféltkor a határt. S mikor a toronyóra a tizenkettőt elkongatta, szellemszárnyakon jelent meg közöttünk angyali fehér ruhában ez évnék trónörökösönje. És ez az idegen, lengő, fehérruhás alak kicsoda? Dámon-e vagy angyal?

Egyik szeméből melegítő sugár jósága ömlik ki, a mely fájó testünkre úgy hat, mint

A „Székelyföld” tárczája.

Sylvester-est.

— Rajz. —

Irtá: Kritsa Klára.

Kemény hideg van. Az utcák csendesek, elhagyottak. A kinek kedves otthona, békés családi köre van, az szeretettel között megelégedetten tölti az év utolsó estéjét, élvezve a drága percekét, melyek a hanyatló esztendőből még hátra vannak. S a ki egyedül, elhagyatva áll a nagy világon, a kinek már nincs reménye a földön egy boldog jövőre, azt az édes és fájó emlékek veszik körül, hogy a drága percek alatt ne legyen egyedül, elhagyatva.

Egy csendes kis szobácskában a kandalló mellett ül egy nő gondolataiba mélyedten. Haja őszbe vegyült, arcán — melyen most az az összes bubánát kifejezése honol, mint a tövén hervadt virág — a régi szépség nyomai látszanak. Sötét szemei a kandalló tüzebe merengenek, mintha a fénylő sziporkák és lángokban látná az elmúlt idők, az ifjúkor rózsás álmait, aranyos fellegvárát.

Ő gondolatban még egyszer átél mindent, lelki szemei előtt a mult képei vonulnak el.

A gyönyörködtető képeknél édes mosoly deríti ajkait, míg a sötét, gyászos képek láttára elborul arca s könnyek lopódnak szeméibe.

gyógyító balzsam: a másik szeméből borzadályos sötétség veti árnyékát s égető s szuró fulánk tű hegye csapkod alá. Az ég áldásos derűje és szívárványa az egyik szemben, s az ég villáma és égiháború a másikban. Mi vagy, te jövevény? Dámon-e vagy angyal? Engedd széjjel lebbentünk fehér köpenyed szárnyait, hogy megláthassuk: elrejtett kezeidben mint tartogatsz köpenyed alatt, mit tartogatsz köpenyed alatt? Mit hoztál a mi számunkra újévi ajándékul? ... Ah! egyik kezében olajág, a béke olajága, a másikban löpor és dymitos skatulya! Egyik kezében a béke olajágát rezegteted, a másikban a vasláncot csörgeted!

Ne nézz reánk, csak a jobbik szemeddel! Csak a jobbik kezdet nyujtsd felénk! Nekünk csak az áldásod kell, mi csak a békét szeretjük! ... Ott, a hol az ég ölelkezik a földdel, sűrű felhők szegélyezik köröskörül a láthatárt. A sötét láthatárt villámvonalak szakgatják össze-vissza. A felhő körvonalai mind magasabbra, magasabbra emelkednek, a sötétség árnyéka mind közelebb, közelebb ér hozzánk, a dörgés moraját már halljuk, a vihar szele már arcunkat csaploga, a levegő rezgését érezzük s ettől a rezgéstől már reszket lábunk alatt a föld.

Kitörőben van a vihar. Háborus előjelek mutatkoznak az ég azurján.

Mit hoztál újévi ajándékul nekünk, te ... angyal ... te Dámon?

Oh, légy a mi békeangyalunk! Terjeszd ki fehér kezdet azzal a zöld olajággal hazánk szép határai fölött, hogy az a sűrű sötét felhő, a mely vést jöslőn közeledik felénk, visszaszórja mennykőveit azokra, a kik ellenünk törnek, azokra, a kik ellenünk merészelnek.

A politikai világ tele van tendenciózus háborúhírekkel. A bolgároknak még ma sincs

Sok, so: évvel ezelőtt boldog Sylvester-estét töltött. Diszes salonban ült a kandalló mellett; akkor nem a lángok és tüzes sziporkákba mélyedt tekintete, hanem Jenőnek, a szép deli ifjunak fénylő fekete szeméibe.

Oh akkor ő szép viruló hajdon volt, szülőinek szemfénye, vőlegényének bálványa.

— Nem győzöm várni az időt, midőn egészen az enyémnek mondhatlak! — így szólt az ifjú halkan, de szavaiban kimondhatatlan forró érzelem volt kifejezve — oh tán meg sem érem azt, hogy drága kis feleségemnek nevezhesselek, oly elérhetetlennek tűnik az fel előttem.

— Bohó vagy, Jenő, — mondá Teréz édes mosollyal — hisz oly közel van már azon idő, még csak néhány hét választ el attól.

— Igaz, de nekem mégis oly roppant hosszú időnek tetszik, hogy azt gondolom soha el nem érkezik.

Igy beszélgettek ők, míg a szülők távolabb a pamlagon ülve, megelégedetten tekintettek a két boldog gyermekre, kiknek társalgásukat ugyan nem hallhatták, de sejtették, hogy miről foly köztük a beszéd.

Jenő csak éjféltkor vett bucsut, akkor, midőn a harangok megkondultak, jelezve, hogy az ó-év már sirjába hanyatlott, helyet adva a most született újévnek. Nem tudott előbb megvárni az ő forrón szeretett Teréztől; hisz az ó-évben már többé úgy sem láthatja ...

fejedelmük. A küldöttek Párist elhagyván, Londont ejtették utjukba, hogy végre-valahára megoldassék a gordiusi csomó, a melynek kettévágása végett egész Európa köszörüli a kardját.

A viszony a bolgárok és az oroszok közt változatlan.

A muszkák nagyban folytatják hadi készülődéseiket. Egy berlini lap állítása szerint Oroszország déli részén egy tavaszi hadjáratra teszik meg az előkészületeket. Ágyuk és hadiszerek beláthatatlan tömegben szállítatnak az orosz vasutakon. S míg az északi kolosz hadjáratra készül, azalatt a berlini, angol és francia diplomácia európai állandó békéről biztosít bennünket.

De hát szabad-e hinnünk a diplomáciaiban?

Az ég tudja, mit hoz nekünk az ujesztendő tavasza!

Gazdasági viszonyaink nem olyanok, hogy egy esetleges háború költségeit könnyen elviselhetnők, bár ha a háborúnak meg kell lenni, szívesen áldozunk vérrrel és vagyonnal.

Ez a föld a mienk, ehhez másnak joga nincs, s ezt a földet mi mindnyájan megvédelmezzük az utolsó csepp véréig.

Mert boldog az a nép, a mely meg tudja védeni hazáját!

Oh, te újév angyala! értesd meg e mondatot a kislelkűekkel, adj nekünk kitartást és erőt a netán bekövetkezendő nagy munkára s áldd meg hazánkat szűz imáddal, és akkor meglesz nekünk a boldog ujesztendő!

Fekete A.

Visszapillantás.

A mult év gazdag volt nevezetes eseményekben. Sajnos, hogy sem reánk

Felderült az újév reggele. Vidám arccal kívántak az emberek egymásnak boldog újévet.

Terézre az újév reggele sötét, mély gyászt, szívzsakgató fájdalmat hozott.

Alig kelt fel ágyából, már a szolgálónak rémitően ijedt hangja ütö meg füleit, ki anyjának ezeket mondá:

— Borzasztó hírt hallottam. Azt beszélik, hogy Jenő mert az éjjel hazamenet egy kocsi elgázolta, mert a befokrosodott lovak elől a keskeny utcában, hol lakása van, nem tudott kitérni; összezuva, élettelenül viték lakására.

Teréz e beszéd hallatára iszonyu fájdalmat érzett szívében, olyat, mintha ez szétrepedt volna; szemei előtt elsötétült minden s velőt rázó sikoltással eszméletlenül omlott a padozatra.

Az ő életboldogsága, öröme, reménye, mindene egy eltemetett és kétségbeesés mély örvényébe, mint a letűnt év a mulandóság tengerébe.

Hat hétig fektült élet-halál között, de Isten nem odáig szabtá életé határát s így a test gyözelmeskedett a lélek fölött és ő felgyógyult. Felgyógyult, hogy egy bánatteli, sivár jövőnek nézzen elébe.

Oh hányszor akará kioltani életét, de szülőinek szelid, bánatos tekintete s egy hang bensejében, mely azt sugá, hogy Isten végzésében meg kell nyugodni s hogy megbo-

székelyekre, sem az egész magyar nemzetre örvendeteseknek, igen csekély kivétellel, nem mondhatók. Idézzük vissza emlékezetünkbe a legfőbbek közül azokat, melyek városunk s a székelység érdekével kisebb-nagyobb mértékben összefüggésben voltak, kivonván azokból a következményeket.

Álljon első helyen a Romániával megkezdődött vámháború, mely, a jelekből ítélve, rövid idő alatt meg fog szűnni. A vámháborúnak már hirtel is rettegésbe ejtette a Székelyföld iparosait, s a jajveszélés zaja messze földre elhallzott; de reményt nyújtott a Székelyföld gazdáinak, hogy a gabona-ár emelkedni fog s a minden oldalról előtérbe toluló szükséglet lesz, hogy miből fedezzék. Mint szabadító Messiást, úgy üdvözlötték, remélve, hogy megváltja a vámháború a nyomorúság tömkelegéből. És mindkettő csalódott.

A letelt 7 hónap sem az iparososztálynak nem adott teljesen igazat, a meny nyíben p. o. az asztalos-ipar alkalmasabb piacot talált Romániánál az anyaállam felé s találhatott volna az alkalomnak (a kolozsvári parkiállítás stb.) időszertü felhasználásával legalább nagy részben a többi is; sem a gazdák vérmes reményei nem teljesültek, minthogy a gabona ára a vámháború óta csökkent. A tapasztalat tehát azt bizonyítja, hogy ha Romániából nem hoznak is ide, vagy csak csekély mértékben gabonát, az nem foly

csáthatatlan bűn ő előtte az öngyilkosság, nem engedék végrehajtani sötét tervét.

Élete ezután csak vánszorgás volt; az ima és szülőinek gyöngéd, meleg szeretete nyújtott némi enyhülést.

Meghalt kedvese képét szívtől senki ki nem törülhetette, s az ő emlékének élt ezután, a ki őt oly forrón szeretete s a kit ő is oly kimondhatatlanul szeretett.

Gyakran eljár a feledhetetlen kedves sirjához, virágot hintve rá s ott sirt és imádkozott, s midőn leszállt a csendes alkony, olyankor úgy képzelé, mintha az esti szellő képében, a szomorufűz lombjai közül, a szeretet ifjú szellem ajkai e szavakat susognák hozzá:

— Jól sejtém egykor, hogy roppant hosszú idő választ el attól, hogy örökre egyesülhessünk; de légy türelemmel én szerelmem, mert azon idő végre elérkezik s mi a fényes hazában találkozzunk, hogy soha többé el ne váljunk egymástól.

Aztán hozzá simult, körülölelő termetét elsimitá fürtéit s homlokát csókoltá.

Midőn képzelődéséből a rideg valóra eszmélt, egy fájó sohaj hagyá el keblét s azon sovár vágygylal lelkébenetért haza: vajha mielőbb megszabadulna a föld bilincseitől.

Igy virult el ifjusága tavasza.

Most már senkije sincs az ég alatt. Csapán három csendes sir maradt még számára, melyekhez gyakran eljár virágot hinteni, sirni

be a gabona árának emelkedésére; sőt a közös tapasztalat szerint olcsóbb a háztárszelen most a gabona, mint volt a vámháboru előtt. Következésképpen tehát annak hangsúlyozása, hogy a vámegyezségben meg legyen teljesen szorítva a gabona-behozatal? A tapasztalat ellenkezőt bizonyít. Ha tehát akár van vámháboru Romániával, akár nincs, az mindegy, mert a gazdaközönség sorsán semmit sem lendít, az iparos osztály érdekét is — általánosságban érve — nem érinti oly mértékben, mint a hogy attól előre féltünk, akkor nincs más hátra, mint hogy boldogságunk alapföltételét ne keressük kizárólag a vámegyezségben.

De semmi okozat sem áll elő ok nélkül. Így tehát annak is okának kell lenni, hogy most egy hl. buza 4 frt 50 kr, legtovább 5 frt, s egy tehén 20—25 frt, mely árak, a sokoldalú terhet s a kor viszonyainak megfelelő igényeket tekintve, a gazdaközönséget a végromlás és teljes megsemmisülés felé vezetik. Igen is, van oka, s én ezen okot a pénzhiányában találom. S miképpen áll elő ezen pénzhiány? Megmondom. A szükség kielégíthetése végett több pénz vándorol el innen, mint a mennyi a nyerstermények, hivatalnokok fizetése stb.-ből visszakertül.

De vegyük egy kissé részletesebben. A mennyi kereskedő, sőt még nagyobb iparos is, — tisztelet a csekély kivételnek — iparczikkeit Bécsből hozza; ha onnan nem, akkor Brünnből, Gráczból stb.; s a pénzt oda küldi. Adóba sokkal többet fizetünk, mint a mennyit különbözö czimeken visszakapunk; még a biztosító-társulatoknak fizetett díj is nagy részben idegen helyre megy, honnan bizonyára kevesebb jön vissza, mint mennyit elküldöttünk. És így tovább. A hiányt azonban pótolni kell, a szükség kielégíthetetlenül nem lehet hagyni, veszünk tehát kölcsönt, s itt kezdődik alapja a romlásnak.

Azonban a bajon, ha felismertük s ha akarunk segíteni, lehet, ha még el nem késtünk.

(Folytatása következik.)

Gordon.

és imádkozni. A szomorufüz száraz ágai közül most már három szellemajk susog fülebe biztató, türelemre intő szavakat. Szeretett szülői és vőlegénye várják őt a fényes hazában.

A kandalló tüze kialvófélben van. Teréz néni felocsudik gondolataiból, letörli arcán alá pergő könnyeit, végig simítja idő és bánat barázdálta homlokát s egy fahasábot dob a kandallóba, aztán felemelkedik s az ablakhoz lépve, kitekint az éjbe.

A hulló hópolyhek a hold lágy ezüstös sugaraiban, a gyémánt szívárvány színeiben pompáznak.

Az idő későre jár.

Teréz néni az ablaknál feledi magát, újra és újra átélve emlékében a mult idöket.

Végre eszébe jut, hogy még ma imádkoznia kell, hálát adnia a jó Istennek, hogy ismét letelt egy év s közelebb jutott azon időhöz, midőn kedveseit viszont láthatja, s kéri őt, hogy adjon továbbra is erőt, kitartást, zugalólas nélkül viselni az élet terheit.

S leborul a szegény elhagyatott teremts s hosszan, hön fohászkodik az eget Urához. Az ima enyhítő balsamként hat lelkére s arczára a megdicsőülés fényét kölcsönzi.

Midőn imáját befejezi, az óra 12-öt üt, a harangok megkondulnak temetésére az ó-é- nek, ép most döl sírjába ez, és soha, soha fel nem támad.

A hazai ipar érdekében. A közoktatásügyi miniszteriumban szerdán Trefort miniszter elnöke alatt tanácskozás volt a taneszközöknek hazai iparosok által leendő előállítására tárgyában. Az értekezlet folyamán megállapították ama módokat, a melyek által az állami és az állam közveien felügyelete alatt álló iskolák kényszerítettni fognak szükségleteiket hazai iparosoktól megszerezni. Együttal javaslat tétetett az iránt, hogy a Szücs Nándor vezetése alatt álló mechanikai műhely oly helyzetbe hozassék, hogy a szükséges természettani és mértani eszközöket megfelelő mennyiségben állíthassa elő.

A mozgósítás. Minthogy a közös hadsereg és a honvédség részére mozgósítás esetében szükséges lovakat az 1885. évi loosztályozás eredménye alapján az 1887. évre készített új loavatási terv szerint kell beszerezni, e tervet, melyben az esetleg kiállítandó lójutalék a hadiszolgálatra alkalmasoknak osztályozott lovak számarányában vettetett ki, s melyben az avatási helyek, a polgári és katonai avató bizottságok számai, a mozgósítási napok, a fizető helyek, illetőleg a lóvételárak kifizetésével megbízott adóhivatalok székhelyei és a fölavatandó lovak száma járásokra, illetve községesoportokra kivette van föltüntetve, a honv. miniszterium elkészítette s azzal az utasítással küldte meg a törvényhatóságoknak, hogy a megjelölt számú polgári loavatató bizottságokat alakítsák meg s azok tagjainak jegyzékét hozzá legkésőbb február végéig terjesszék föl. A nagyobb loállományú bíró kerületeket a miniszter egyes csoportokra osztotta s megjelölte, hogy e csoportok a mozgósítás melyik napján hány lovat kötelesek állítani és fölhitva a törvényhatóságokat, hogy a közigazgatási közegek útján a csoportok szerint való elővezetésre a szükséges előmunkálatokat saját hatáskörükben tegyék meg.

A keleti válság.

A bolgár küldötteknek a battenbergi herczeggel való érintkezésbe lépése ismét felszínre hozta Sándor fejedelem esetleges viszsztatérését. Ezt azonban Európa-szerte kizártnak tekintik, mert Sándor fejedelem visszatérése okvetlenül maga után vonná az orosz okkupációt s ép ennek a veszélye volt az, a mi annak idején Sándor fejedelmet távozásra késztette. Másrészt Szófiában is azt erősítik, hogy a küldötteknek nem volt megbízásuk arra, hogy Sándor herczeggel a visszatérés felől értekezzenek.

A kik örömben, boldogságban usznak, azoktól is eltelik egyik év a másik után, a boldogoknak is végre csak az jut osztályrészül, a mi a boldogtalanoknak: a sir; minden örömmek, minden fájdalomnak vége szakad itt.

Az ő bánatának is egykor véget vet a halál, ép úgy, mint az ő-esztendőnek. Oh! mert minden mulandó az ég alatt.

E gondolat nagy megnyugvást kölcsönöz a szegény Teréz néni lelkének.

Újévkor.

Még fülemben cseng az éji murinak disharmonikus moraja, még gyomrom érzi az italok chaotikus vegyületét, midőn ajtóm előtt ruhasuttogást hallok, a melyre felpatant az ajtó s egy szöke fejecske buvik be rajta, követvén a szöke fejecskét üde arcz s kedves termet. Jogász ember vagyok, nem vehetik rossz néven, ha bevallok, hogy a csinos belépő takarítódom volt.

— Ah, ön még ágyban! Hisz ide s tova, tizenkettőt mutat órája.

— Azaz mutatna! — mondám, egy sohajt küldve Preisz és Kohnhoz.

— Boldog újévet!

— Köszönöm! viszont — s fejem alól tárczámot veszem elő. Egy bitang flórt adok a szendének, mert újévkor így szokás. Ő elpirul, de elveszi (mert újévkor így szokás).

Felöltözőm s a Fiunéba sietek. Alig ülök le, jó a „czáhlkellner“.

A mi a mingréliai herceget illeti, erről a bolgárok folyvást még hallani sem akarnak, habár a porta most már sokkal szelidebben, engesztelőkenyen viseli magát, csak hogy a regenseket visszavonulásra bírassa. A bolgár ellenzék ismét közeledési kísérletet tett, de a kormány közönye határozottan ellenzi azt, hogy muszka kémekkel és hazaárulókkal lépjenek egyezsége; ez az ellenzék — úgy mond — csak néhány emberből áll s az egész nemzet gyűlöli.

Cohurg herczegnek a jelöltségéről, mely csak pillanatig volt felszinen, szólni is alig lehet már. Cohurg herczeg, a maga nyilatkozata szerint, sohasem volt tényleges jelölt.

Újabban felmerült a Pejacevics Gábor gróf jelöltsége is, melyet jelenleg a legkomolyabbnak tartnak. Ez a jelöltség meglepte volt ugyan a diplomáciai köröket, de most igen könnyen keresztülvihetőnek tartják.

A szerencsétlen bolgároknak tehát még most sincs tényleges jelöltjük. A küldöttség — ha megfelel egy londoni távirat a valószínűségnek — eddig már a ködös, homályos Nagy-Britanniában van. Európa pedig feszült figyelemmel várja a híreket, melyek némi fényt vethetnek a helyzetre; mert tény az, hogy az európai béke e derék nemzet magatartásától függ.

A kézdívásárhelyi jótékony nőegylet társasestélye.

K.-Vásárhely, 1886. decz. 29.

Ismét egy fényes lappal lett megtoldva társaséletünk krónikája; ismét egy szép áldozatról kell megemlékeznünk, melyet nőegyletünk egynehány lelkes tagja az erdélyrészi kultur-egyletnek hozott.

A mi lelkes háziasszonyaink, Szacsavay Sándorné, Kőnczei Miklósné és özv. Nagy Dánielné, megmutatták, hogy igazi ügyszerezzettel és fáradhatlan tevékenységgel minő fényes eredményt lehet elérni. Bejárták a várost és vidéket, mindenkit igyekeztek megnyerni a jó ügynek, s hogy ember feletti fáradozásuk nem maradt sikertelen, bizonyítja az elért fényes eredmény.

Az erdélyrészi magyar közművelődési egyesület javára rendezhettek másutt mások jövedelmesebb bálakat, de több buzgóssággal és utánjárással nem. Mi tehát az általános közelművelődést tolmácsoljuk, midőn buzgó háziasszonyainknak, eme lelkes honleányoknak, a legteljesebb elismerést szavazunk.

A mily tevékenységet fejtettek ki rendező hölgyeink, ép annyi érdeklődéssel és áldozatkészséggel támogatá a jó ügyet a közönség is. Bö kézzel látta el a közvacsora-kony-

— Boldog újévet!

Erszényem újból előkerül s egy flor megint kivándorol. Beletekintek, hát — szégyen, nem szégyen — 4, mondd négy flor van még benne.

No, elég a „boldog újév“-ből, mert hát messze van a hónap vége, aztán nincs már becsapni való.

Kávész után sétálni megyek a vaczi-utra. Ott jó szabómnak számlakihordója.

— Boldog újévet! — s számlát nyom kezembe.

— Tisztelem urát; majd személyesen.

— Igen; de legalább... Boldog újévet!

Látva, hogy az ipsenek a „boldog újév“-nyomja szívét, nem a számlaügy: sohajok közt előkerül egy a 4-ből.

— Három a magyar! — vigasztalám magamat, lapos guta ütötte tárczám felett bámulva. A megmaradt háromnak önkénytelenül dudolom: „Ne menj el, maradj itt. Majd meglátod, jobb lesz itt.“

— Boldog újévet!

Nem tudom, nekem szól-e a „boldog újév“, de nem merek körül se nézni.

— Boldog újévet! — s elém toppan az egyetem portása. Brrrr! Ha ennek nem „újévezek“, fuccs a renomé az egyetemen, rám süti a „snasz“ bélyeget.

— Elő, elő, szegény erszényem, kit úgy üldöznek a furiák! — és lett a 3-ból 2.

hát ételekkel, italokkal, s érdeklődésének nagyszámú megjelenésével adott kifejezést.

Különösen a vidéki intelligencia képviselte magát számban és minőségben nagyon szépen.

Este 8 órakor már a terem megtelt nagy és válogatott közönséggel s megkezdődött a mozgalom. Egy tuczat bájos hölgy kezdette kinálgatni vacsora-jegyeit. Nem volt szív és nem volt zseb, mely ki ne nyit volna ennyi báj előtt.

A nyomtatott étlap nemcsak a testi, hanem a lelki táplálékokról is bővön gondoskodott. Szabott ár mellett nemcsak ételt és italt kaphatott az ember, hanem vehetett egy nyájas pillantást, egy gyöngéd mosolyt vagy egy kedves kézszerítést is 20—40 kron. Ezen szellemi táplálékok között legolcsóbb volt a férfiszerelem eskü, mely nem több, mint 5 osztrák értékű krajczáron kínáltatott s mégsem kellett senkinek. Egy csóknak szabott ára 1000 frt s egy házassági ígéretnek 1500 frt volt. Ebből a czikkből sem kelt el egy darab sem, legalább tudomásunk szerint nem.

Nemsokára megkezdődött a tánc s folyt kiapadhatatlan jó kedvvel csaknem reggelig, s erősen valószínű, hogy ezen idő alatt az étlap szerint 20—40 krrel taksált édes pillantások, nyájas mosolyok, gyöngéd kézszerítések, sőt 1500 frtra becsült házassági ígéretek is a jótékony czél egyenes kárára titokban, dijmmentesen adtak el.

Hjah, a szívet nem lehet nyomtatott árjegyzékkel szabályozni!

Mikor aztán az embernek szíve boldogsággal s zsebe meg vacsorajegygyel színtültig telt, levándorolt az étterembe, hol a jótékony czél érdekében legyilkolt, megpirított, megspékelt, kirántott szárnyas és száraznyatlan állatok egész légiója volt felhalmozva.

Ime, ezek az erdélyi kulturegylet áldozatai! Szász és román atyafiak! tehát csak hallgassatok!

No, de ne politizáljunk, hanem együnk. Az étkeket oly szép női kezek szolgálják ki, hogy az ember azt sem tudja, hogy éhes-e vagy szerelmes. Azt mondják, ez a kettő, t. i. a szerelem és étvágy, nem fér sehogy sem össze, mert a ki éhes, az nem szerelmes, a ki meg szerelmes, az nem lehet éhes, s mégis mi láttunk sok boldog párt, kik a legjobb étvágygyal fogyasztották el az étkeket, míg szíveikben magasztos érzelmek lángoltak. És mi e rendkívülséget egyenesen a rendkívül kitünő ételeknek tudjuk be; a rendkívül kitünő ételeket, meg a rendkívül ügyes háziasszonyokat és gazdasszonyokat dicsérik. Dicsérjük mi is, mert a konyha ép oly kitünő volt, mint maga a táncmulatság.

No hát, egy-kettő, lakásomra! Magamra zárom az ajtót.

Lélek az ajtón se be, se ki!

Kopogás megszűnik, léptek távoznak. Mégis kíváncsi voltam, hátha a Biri szobaleány volt, rózsaszín levéllel küldve? Kitekintek. Uram fia! A pénzeslevélhordó!

Az ajtóhoz rohanni s visszakihátni őt, percz műve csak.

Ki az ördög küldhet most pénzt nekem? Én kezemet nyujtom a pénzes elé, ő pedig...

— Bocsanat! Nem hoztam semmit; de erre járva, bekopogtam, szívből mondandó „boldog újév“-et.

A szédülés kergetett. De hát én hívtam be... s lett a két florból egy... azaz egy o. é. flor!

Bezárom az ajtót. Itt be nem jön senki! Mégis tennék kivételt, de csak egynek: a kis barnának ott szemközt, a kitől a Biri... Jaj! még a szerelmet is elnyomja az a prózai éhség! Estig sétáltam, szobámat méregetve. Az én „egyetlenem“ is tehet kényelmes sétat erszényemben, helye elég van.

Tíz óra. Most már bátran mehetek vacsorálni.

No, még egy. A kapu zárva. A kapus (újévkor ez is udvarias) mélyen hajlong. „Boldog újévet!“ Én oda adom az utolsót neki. Csak legalább vacsorára valót hagyott volna a nagyon is „boldog újév“!!

Végző ember a remek vacsora után egy pár üggyel a kamaszokat bakatorból vagy szíberia szuból (mert ilyenek is voltak) bevett és ragzó jó kedvvel s feltűzött fantáziával felmeradusan felszerelt czukrászdába, hol ekkor a tortát toronyrak s az áruhálygyeket aranytoknak nézte, azonnal hajlandóságot adott magában érezni, hogy az olcsóra szabot iri-szerelmi esküből egynehányat forgassa bocsásson; de — fájdalom — ezenértket vesztett árucikknek még lezállót áron sem volt kelete.

Tálatismét csak a táncsterembe kellett vonni hol már vigan húzták a talp alá való. Itt aztán a kebel csordultig telt gyönyösggel. Az öröm tüze minden szemben s viromsoly az ajkakon. Most már nem pénér adtak ezeket. Mikor aztán a hajnal kezét pirkadni, kimerült testtel, de boldog szívvel hagytuk el a táncztermet.

Ez a aprószenteki bál rövid története. Mkr fényes sikert konstátálunk, kötelesegnél elismeréssel emlékezni meg azon ténnyekről is, melyek a sikert előidézték.

Kéasszonyainkat, kiknek nagy érdemét nem tudjuk eléggé kiemelni, buzgón támogatáka rendező bizottság jelen volt hölgyei: ugymint, Bernáld Emma, Bernáld Anna, özv. Cserey Gyuláné, Csizsár Emilia, Geréb Gizella, Kelemen Ilona, Kőnczei Zsuzsanna, Málnási Albina, Márton Mariska, Márton Ilon, Székely Málvin, Török Mariska ur-hölgyek, kik a vacsora-jegyek elárúsítása és felszolgálása körül fáradoztak sok buzgósággal és sok eredménnyel. Azt hisszük, hogy a többiek érdeméből nem vonunk le, midőn a buzgók közül kiemeljük a legbuzgóbbakat, ugymint Kelemen Ilon, Márton Mariska és Márton Ilon kisasszonyokat, kik nem csak a bál estéjén, de a tervezés és rendezés körül is folytonos segítségére valának háziasszonyainknak, miért is őket kétszeres elismerés illeti.

Az estély tiszta jövedelme 200 frt, melyből 100 a kultur-egylet illeti, 100 pedig a nőegylet javára megy. Hogy az estély anyagilag is oly szép eredményt ért el, jelen-téken befolyással volt az, hogy Dr. Szacsavay Gyula ur, derék fiatal ügyvéd, a jó ügy iránt való tekintetből a zenészek díját kifizette. Ezen szép és nagylelkű tett nem szorult ugyan dícsőretnre, hanem azért mi azt nyilvánosságra hozva, a legteljesebb elismerésnek adunk kifejezést.

Ama számtalan adományok, melyek a közvacsorára egyesek részéről befolytak, később külön kimutatásban fognak nyilvánosságra hozatni. Mi e helyen csak tekts Jancsó Dénesné urasszonyt emeljük ki, ki szíves volt a közvacsorához szükséges összes edényeket és asztalneműket díjmentesen kikölcsönözni.

Ezekben az estélyre vonatkozó fontosabb momentumokat felsorolva, a megjelent hölgyek neveit betűsorban ide iktatjuk:

Babos Anna, Bartha Juliska (Sztkatolna), Bartha Ilona, Barabás Ferencné (Sepsi-Sztgyörgy), Bartók Károlyné, Bernáld Elekne és leánya, Bernáld Anna, Bernáld Emma, Bernáld Teréz, Bernáld Jánosné és leányai, Bernáld Cecília és Anna, ifj. Bodó Ferencné és leányai, Bodó Mari, Bodó Zsuzsa, Cseh Viktorné, özv. Cserey Gyuláné, Csizsár Józsefné, Csizsár Emilia, Csoma Károlyné, Csoma Olga, Csoma Valeria, Damokos Jánosné, Damokos Janka, Damokos Akosné, Dénes Lajosné, Erdélyi Eliz, Fejér Károlyné, Gábor Péterné, Geréb Gizella, Hadházi Juliska, ifj. Jakab Istvánné, Kőnczei Miklóné, Kőnczei Antonia, Kelemen Ilona, Kovács Károlyné, Kiss Károlyné, Kőkősy Károlyné, Kovács Aronné, Kőnczei Albertné, Kőnczei Zsuzsa, Kovács N., Málnási Kristófné, Málnási Albina, Márton Mariska, Márton Ilona, Mikonya Józsefné, özv. Nagy Dánielné, Nagy Ferencné, Pethő Katalin, Ráplti Lászlóné, Szacsavay Sándorné, Szörcey Gáborné, Dr. Szini Gyuláné, Szini Mari, Szőcs Józsefné, Székely Jánosné, Székely Málna, Szörcei Vilma, Szörcei Klára, Sárkány Gyuláné, Szabó Anna, Schnelka Adolné, Schnelka Róza, id. Tóth Istvánné, Török Sándorné, Török Mariska, Vajda Ilon, Vajna Domokosné, Zayzon Lázárné.

Felfizettek: Cseh Viktor 4 frt, Szacsavay Sándor kir. tvszki bíró 3 frt, Márton Mariska 2 frt 0 kr, Dr. Szacsavay Gyula, Kőnczei Miklós özv. Cserey Jánosné, Kovács Róza (Brassó) 2—2 frt; Br. Szentkeresztly Stephanie 1 frt; Barabás Ferencz, Benedek István

őrnagy 1—1 frt 50—50 kr; Kőkősy Károly, id. Tóth István, Fejér Károly kir. j.-bíró, Dr. Szini Gyula, Sylvester Dénesné j.-bíróné, Barthos Károlyné, özv. Balog Izránné, Sára Lajos trvszki aljegyző (Brassó), Derzi K. Ferencz (Szentes), Dotay János, Kőnczei Miklóné, Havlin Vilmos postafőnök, Nagy Dánielné 1—1 forint; Szőcs József 60 kr; Kovács Róza, Kelemen Ilona, Siukovics Aurél, Sinkovics Ottó, Künle Tivadar, Kelemen István kir. tvszki bíró, Kovács István, Pap Gyula (Bécs), Drágos Elek, Soliom Miklós, Kelemen Lajos, ifj. Kónya György, Kocsis J. hadnagy, Szentiványi Kázmér, ifj. Kovács János, Potsa Bertalan, Bartha Mór, Dénes Lajos, Csizsár József, Kovács Károly kereskedő, Tóth Béla, Ráplty László, Nagy Ferencz szeszgyáros, Szabó Mózesné 50—50 kr; Kiss Zsigmond 20 kr; Damokos Dénes, Ember Lajos, Bodó Albert, Dézi János, Szörcey Gábor, Nagy Gyula 10—10 kr.

Különlélek.

— Boldog újvet kívánunk tisztelt olvasóközönségünknek!

— A kézdívásárhelyi kir. törvényszék ujonan kinevezett elnöke ponori Ponori Sándor ur folyó hó 30-án tette le a hivatalos esküt Szacsavay Sándor első bíró kezéhez az összes bírói kar jelenlétében. Azután fogadta a törvényszéki tisztviselők tisztelgését, kiknek üdvözlét Szacsavay bíró ur tolmácsolta. Végül megtekintette az irodai helyiségeket. Ezzel átvette az új elnök a törvényszék vezetését.

— A farsang előjelei. A kézdívásárhelyi tanácsához eddig 4 bál van a jövő farsangra bejelentve, u. m. az olvasó-egylet, az Erzsébet árvaleány-nevelő intézet, veres keresztes egylet és a tisztelő-egylet báljai. Ezek közül kettő álarozos leendő, a többi meg később fog meghatározatni. A bálók beosztása csak később fog megtörténni. A megállapodásokról annak idejében értesíteni fogjuk a t. közönséget.

— Kézdí-Vásárhelyt a difteritisz egyre szedi áldozatait. Eddig már 5 eset fordult elő, melyek mindenike halállal végződött.

— A csikszereidai rendőrség figyelmét ismét kénytelenek vagyok egy örültre felhívni. Ez alkalommal nem Móziról van szó, — mert erről a rendőrség kielégítően gondoskodik — hanem Pál bárról, ki már többször megtette azt a tréfát, hogy uri nőket az utcán üzőbe vett, mint ezt december 28-án is tette, sőt már több gyermeket az utcán véresre vert. A más két örült csendesen viseli magát, ezek ellen nincs panasz; de mégis furcsának találom, hogy a mennyi bolond Csikban van, az mind itt Csik-Szeredában gyűl össze és kellemetlenséget okoznak egy a közönségnek, mint a rendőrségnek.

A rendőrség, mint tudom, már többször eltolonczoltatta őket illetékességi helyeikre; miért nem gondoskodnak hát az illető községek ezen szerencsétlenekről? Kérünk illetékes helyről erélyesebb intézkedést. (Beküldetett.)

— Székely-Udvarhely város közönsége e hó 23-án tartott közgyűlésén Kossuth Lajos nagy hazánkfíat egyhangulag és nagy lelkesedéssel a város diszpolgárává választotta.

— Hol rejlik a baj? Lapunk egyik barátjától vesszük ezen sorokat, melyeket — anélkül, hogy azzal minden tekintetben egyet-értenénk — ide igtatunk. „Közelebről a „Székelyföld“ 102. számában olvastam egészen kimerítő jelentést az újjászervezkedett kézdívásárhelyi olvasó-egylet közgyűléséről. Lelkemből örvendtem a gyűlés ily szép sikere, magasztos kimenetele fölött, annál is inkább, mert nem rég olvastam volt ama megmagyarázhatlan lazultságot, mely a város részéről ugyancsak az olvasó-egylet iránt tanusított. Ujabbban azonban kipuhatoltam ama lazultságnak az okát, a mire bátor leszek a közfigyelmet felhívni. Az ujonan tartott közgyűlés sikere feletti örömetem több polgár előtt ki is fejeztem, de mily megdöbbentő volt rám nézve, midőn ők semmi jövőt sem jósoltak neki, s úgy vélekedtek, hogy marad luxusnak, mint eddig! További kérdézősködésemre oda nyilatkoztak, hogy itt a legfőbb baj a rangkülönbségnek odavitele. Ha a szolid, szerény iparos felmegy az egyletbe, az intelligensebb osztály által hidegen fogadtatik, köszönetre fogadásra nem méltattatik. Továbbá nincs egy népbárát, ki azt a polgárt, iparost, ki felmegy

a terembe, egyes lapok szellemével megismertesse s ezt vagy azt a lapot olvasás végett ajánlja sat. Uraim! Így haladva, önk eredményhez jutni sohasem fognak, marad az egylet luxusnak. A társulás magasztos eszméje hol van? Az intelligensebb, értelme-sebb osztályon áll a bajt elhárítani; külön-ben szakadjon kétfelé a társulat; az intelli-gensebb osztálynak külön, az iparosoknak szintén külön alakíttassék egy olvasó-egylet s akkor az eredmény sem fog elmaradni. Másképp az ujonan szervezkedett olvasó-egylet, bármily tisztába hozza ügyeit, újból visszazökken régi kerékvágásába. Egy osizmadia.”

— Farkasok garázdalkodása. Gyergyó Bél-bor községben a múlt héten egy csoport farkas 11 embert összemart, kik közül kettőt a csikszereidai kórházba szállítottak be. Ezek egyike az ágyhoz kötözve gyógykezel-tetik, mert állítólag dühös farkas marta meg. A szerencsétlen ember teljesen belenyugodott írtózatoss sorsába s folyó hó 29-én este a kórházorvostól el is bocsuzott, mert — mint mondá — érzi iszonyu betegségét. A többi megmárt egyének Bélbor községben elküldöve gyógykezelteknek. Ezen eset megtörténte után azonnal hajtvadászatot tartottak s 5 drb farkast ejtettek el.

— Skarlatin és Petőfi. A segesvári szeren-sétlén ütközetben, állítólag Bem altábor-nagy által irányzott ágyulólvas által elesett Skarlatin orosz főtiszt emlékszóbrát — mint a „Kolozsvar“-ban olvassuk, — megújítot-ták, szépen megfestették s pavillonszerű mennyezettel látták el, hogy az időjárástól óva legyen. A gránitbőmből nyugvó orosz-lán Oroszország felé tekint. A megújított emlékek egyik oldalán orosz, a másikon német szöveg díszlik. Az emlékszóborhoz az ország-útról jó karban tartott út vezet; Segešvár várostól félholdnyi hely vásároltatott a szobor körül; a szobor tartozéka a mellette levő őrház, melyben jelenleg egy magyar ál-lambivatali szolga teljesíti a felügyeletet a terjedelmes lakóház használatáért és 40 frt évi fizetésért, melyet a nagyszabású katonai főparancsnokság utalványoz. Skarlatin em-léktől lent a völgyben nem messze a szán-tóföldek között van egy kis dűdvás föld-darab, melyet az eke nem bánt, de kegyelet se ápolja. Itt nyugosznak elesett honvédek közös sírban, s minden valószínűség szerint velők nyugszik Petőfi is. Van ugyan már huszonöt év óta egy szobor-bizottság, de ez egyebet se tett, mint gyűlésezett. Fog-e va-laha és mikor egyebet is csinálni?

— Irodalom. Ez a czime egy új kritikai, irodalmi, művészeti és társadalmi közlöny-nek, mely Tolnai Lajos szerkesztésében új-évtől jelenik meg. Régóta érzi a magyar közönség, mely látta egykor a Vörösmarty „Athenaeum“-át, az Erdélyi János „Kritikai Közöly“-ét, hogy nincs ma egyetlen szem-lénk, mely szakavatott, részletezett, klikk-és pártszempontoktól ment objektív kriti-kát gyakoroljon fönt és alant egyaránt. Rendkívüli erőfeszítések után végre sikerült egy oly közlönyt teremteni, mely ugy anya-gilag, mint szellemileg irodalmunk és köz-életünk legkiválóbb férfiainak támaszkodik. Az „Irodalom“ január 1-ével indul meg és hetenkint kétszer jelenik meg minden csüt-törtökön és vasárnap a legdiszesebb kiállás-ban. E házagpótló vállalatot melegen ajánljuk a közönség figyelmébe.

— A Kincsem-sorsjegyek negyedik sorsolása hétfőn este 6 órakor ment végebe Budapes-ten a Hungária dísztermében. 50,000 frtot nyert a 734—19 számú sorsjegy, 10,000 frtot a 2293—24. sz., 5000 frtot az 1280—49. sz., 3000 frtot 2522—41. sz., 2000 frtot a 2901—25. sz., 1000 frtot a 5885—93. sz., 500 frtot a 457—84. és 1784—27. sz., 100—100 frtot az 54—92., 2178—11., 550—61., 99—11., 2225—5., 2567—82., 1436—74., 2472—86., 254—69., 2890—58. sz. sorsjegyek.

Csarnok.

Szarvas okoskodások.

Az ügyes érv a leghatalmasabb fegyver a szónok kezében. Az ilyen fegyverrel két oldalról is biztosan lehet támadni. Elöl tűz, hátul víz.

Az ügyes érv két feltételtől indul ki, s az ellenfél hiába páriroz, hálába kerül. Lehet a dilemmát ártalmatlanabb eseteknél is alkal-mazni, mint megmutatta ama német diák, ki reggeli sörét iszogatva, emigy eregette gondolatai szálát:

„Ha most elmegyek a kollegiumba: vagy korán, vagy későn jövök. Ha későn jövök,

minek mennék el? ha pedig korán, mit csi-nálok még ott? Azért tehát iszom tovább.”

Természetes, hibás volt a kiindulás, mert jöhetett volna ő kelme idejében is; de né-zük csak a következő esetet, melyet a Noctes Attices (Attikai éjek) emlit.

Enatlos, ki fiatal, tudni vágyó athenei volt, eljött a nagyhirű Protagorashoz, kérve őt, hogy fogadná tanítványának, de oly fel-tétellel, mely szerint az ifjú csak akkor fizeti meg a díját, ha első pörét megnyeri.

Protagoras, ki magáról azt tartotta, hogy mindent tud, beleegyezett és a legnagyobb buzgalommal tanította a tudni vágyó athe-neit s rövid idő múltán kijelentette, hogy bátran elláthatja az első pört, biztosan meg fogja nyerni.

— Nos, kedves mesterem, ennek örven-dek, mert most biztosan nem kell fizetnem.

— Hogy-hogy? talán csak nem fogod első peredet készakarva elveszteni; hiszen vége akkor hirednek, becsületednek.

— De épen nyerni akarok. Tudd meg, hogy nem fizetem meg mégsem e díjat.

A bírak elé került a dolog. Egész Athae-nae izgatottan várta a tárgyalást.

Megszólt a körmönfont Protagoras s diadalmosolyal ajkán mondá:

— Meg kell, hogy kapjam pénzemem, mert volt tanítványom vagy megnyeri a pert, vagy elveszti. Ha megnyeri, a szerződéshez híven kell fizetnie; ha elveszti, a bírak íté-lete szerint kell, hogy adja meg béretem.

Zajos taps jutalmazta meg a szónokot, midőn Enatlos felállt és így replikázott:

— Nekem semmi esetre sem kell fizetnem, mert vagy megnyerem a pert, vagy elveszem. Ha megnyerem, a bírak ítélete szerint nem kell fizetnem; ha elvesztem, a szerző-dés értelmében nem fizetek. Nincs igazam?

Elbámulva hallgatta a tömeg a feleletet, és a bírak kénytelenek voltak bevallani, hogy nem mernek ítéletet hozni.

Es, bájos olvasó, merne-e ön ítéletet hozni? Inkább a fiatal ember mellé áll, ki oly jól védelmezte magát, vagy az ősz tani-tóhoz, ki rövid idő alatt szónokot faragott az ifjúból?

De lássunk csak keresztény példát.

Trajan római császár azt rendelte, hogy a keresztények ne üldözzék, de ha megfog-nak egyet és megtudják, hogy nem római vallású, meg kell ölni.

A bölcs Tertulian erre következőket írta a hatalmas császárnak: „Ha bűnösök, miért tiltod meg, hogy üldözzék, ha ártatlanok, miért engedek meg, hogy elítéljék?”

De érdekes a következő monda is, mely Löw rabbiól, Rudolf császárra és meghitt bá-rátjáról, szól.

A buzgó katolikus fejedelem azt a rende-leletet hocsátotta ki a monda szerint, hogy a mely zsidó egyik hidhoz közeledni mer, azt fogják meg és intézzenek hozzá valamely kérdést:

— Ha igazat felel, dobják a vízbe; ha hazudik, akasszátok fel.

— Rudolf még Löwvel sem tett kivételt, pedig ez volt az egyedüli zsidó, kit nagy tudománya miatt megkedvelt.

Egykor a rabbi megkérte a császárt, hogy vonja vissza e rendeletét, mire ez így felelt:

— Visszavonom, ha valaha egy zsidó ugy felel a kérdésre, melyet a hidőrök hozzá intéznek, hogy át kell őt bocsátani.

Rudolf természetesen azt hitte, hogy a felelet csak igaz vagy hazug lehet; tertiam non datur.

— Nos, én átmegyek!

— Élted kockáztatod!

A rabbi rögtön a hid felé ment és az örök meg is fogták.

— No, zsidó, felelj: mit csináljunk veled? Felelj igazat és vízbe dobunk, ha-ha-ha!

— Ti fel fogtok engem akasztani!

Es e felelet megmentette.

A rabbit nem lehetett bántani, mert ha vízbe dobták volna, akkor hazug felelet miatt fel kellett őt akasztani, ha pedig felakaszt-ják, akkor igazat szolt, tehát vízbe kellene dobni, és így kénytelenek voltak Löwit át-bocsátani.

Szintén szarvas okoskodáson alapszik a Leibnitz-féle optimismus is, mely bebizo-nyítja, hogy a világ ugy jó, a mint van.

Ha a világ nem volna a legjobb, akkor Isten vagy jobbat nem ismert volna, vagy nem tudott volna jobbat teremteni, vagy nem akart volna jobbat létrehozni. De az első ellenkezik mindentudásával, a másik hatalmával, a harmadik végtelen jóságával; tehát a világ a mint van, a legjobb.

S most végzem cikkemet, mely bizonyára megörvendeztette a nyájas olvasót, mert vagy tetszett s akkor örvend, hogy olvasta, vagy nem tetszett, és akkor annak örvend az olvasó, hogy tulesett rajta.

Szerkesztői izenetek.

K. E. Tudósításait rövidebb időközökben kérjük. A beküldöttet nem közölhetjük, mert nagyon is elkésett.

Meglátlak-e, kedvesem? Azt lehet, hogy igen, de a verset nyomatásban nem.

Azt álmodtam... Bizony csak álmodta, mert nem lesz semmi belőle. Ne vesztesséte drága idejét effélékre.

Maros. Aligha úgy nincs, Hamarosan utána járok s az eredményről értesíteni fogom: annyi azonban addig is mondhatók, hogy a kinevezés még akkor megtörtént, de nem lehetetlen, hogy egy kis spekuláció van benne. Szíves üdvözlét!

Piaci árak.

Kézdí-Vásárhelyt, december 23-án.

Buza (tisza)	hektóliterenkint 5 frt 40 kr.
" (elegy)	" — frt — kr.
Rozs (tisza)	" 3 frt 15 kr.
" (elegy)	" — frt — kr.
Arpa (tisza)	" 2 frt 50 kr.
" (elegy)	" — frt — kr.
Zab	" 1 frt 55 kr.
Törökbuza	" 3 frt 60 kr.
Kása (köles)	" 8 frt — kr.
" (árpa)	" 24 frt — kr.
Borsó	" 5 frt — kr.
Lenőse	" 10 frt — kr.
Fuszulyka	" 4 frt 20 kr.
Pityóka (legszebb)	" 1 frt — kr.
Marhahús	kilogr.-kint — frt 20 kr.
Disznóhús	" — frt 36 kr.
Juh-hús	" — frt 12 kr.
Szalonna	" — frt 60 kr.
Faggyu (nyers)	" — frt 18 kr.

Hivatalos árfolyamok a budapesti áru- és értéktőzsdén, december 30-án.

Magyar aranyjárdék 6%	—
Magyar aranyjárdék 4%	104.15
Magy. papirjárdék 5%	93.25
Magyar vasúti kölesön	151.50
M. keleti vasúti államköt. I. kibocs.	99.75
M. keleti vasúti államköt. II. kibocs.	125.—
M. keleti vasúti államköt. III.	118.—
Magyar földterhermentesítési kötvény	104.25
M. földterhermentesít. kötv. záradékkal	103.75
Temes-bánati földterherm. kötvény	104.25
Temes-bánati földt. kötv. záradékkal	104.25
Erdélyi földterhermentesítési kötvény	104.25
Horvát-szlavon földterherment. kötv.	105.—
Magyar szőlődezmá-váltási kötvény	99.25
Magyar nyereség-sorsjegy kölesön	120.50
Tiszaszabályozási és szegedi sorsjegy	123.50
Osztrák járadék papirban	82.80
Osztrák járadék ezüstben	83.50
Osztrák járadék aranyban	112.—

1860. államsorsjegyek	187.50
Osztrák-magyar bankrészvény	880.—
Magyar hitelbank-részvény	303.75
Osztrák hitelintézet-részvény	293.80
Ezüst	—
Cs. és kir. arany	5.96
20 frankos arany	9.97
Német birodalmi márka	61.85
London (2 havi váltókért)	126.15
20 márka arany	12.35

Felelős szerkesztők:
Ifj. Dobay János. Sprensz György.
Kiadó tulajdonos:
Szabó Albert.

Szenzációs hirdetés.

A 88 év óta fennálló.
előbb Lichtenauer özvegye és fiaiféle

szőnyeg- és pokrócz-gyár

190 centiméter hosszúságú és 130 cm. szélességű, elpusztíthatlan minőségű, sötét alappal és élénk bordúrókkal ellátott

LÓPOKRÓCZOKAT

szállít. Darabja körülbelül 3 kiló nehézségű, ára darabonként 1 frt o. é.
Legfinomabb, ugyanazon nagyságú 1 frt 50 kr o. é.

Készárca, kitűnő minőségű

BÉRKOCSI-POKRÓCZOK

hatszoros két vagy feketevörös bordúrókkal, körülbelül 2 mtr. hosszúságban és 1 1/2 mtr. szélességben drb 2 frt 25 kr.

A pokróczok teljesen szagtalanok, nagyon vastagok s azért ágylakároknak, szőnyegeknek stb. alkalmasak.

Továbbá eladunk, meddig a készletben tart,

Jutaszőnyeg-maradékokat

a legszebb mintákban, 10—13 cm. hosszúságban, egy maradék ára 3 frt 20 kr o. é.

Függönyök, két szárny-

nyal, egy redőzettel és

két göngyöllettel 1 frt 75 kr o. é.

Ágytakarók 1 „ 50 „ „

Asztalterítők „ 75 „ „

Szőnyegek mindenféle minőségben vannak raktáron.

Minden eladásra kerülő tárgy hibátlan; erről kezesség vállaltatik.

Nem tetsző vagy nem alkalmas tárgyak haladéktalanul visszavételnek.

A szállítás utánvétel mellett történik.

Czím: előzött Lichtenauer özvegye és fiaiféle

(Bécs, Rothenthurmstrasse 14.)

A nagybányai vegyműgyári szövetkezet tudatja, hogy a következő hatáskörrel külföldön a közhasználatba rég átment kozmetikusok Magyarországon általa gyártatnak s nála raktáron kaphatók.

U. m.

1. Chromophor.

2. Viktoria balzsam.

3. Angol hajnövesztő.

4. Valéria hajcrème.

1. Chromophor.

2. Viktoria balzsam.

3. Angol hajnövesztő.

4. Valéria hajcrème.

1. Chromophor.

2. Viktoria balzsam.

3. Angol hajnövesztő.

4. Valéria hajcrème.

Mindezen készítmények a szövetkezet gyári védjegyével és használati utasítással vannak ellátva.

Vezérképviselő, az ügynökségek elnyerésére nézve, SZENTIVÁNYI SÁNDOR Budapest, IV. kigyó-utca, 5. sz.

Szenzációs hirdetés.

Lőw pokrócz- és szőnyeggyári raktára Bécsben az alábbi árukat készpénzfizetés és utánvétel mellett a következő hámulatos olcsó áron adja el és szállítja:

Lópokróczok 190 cm. hosszúságú és 130 cm. szélességben 1 frt 60 kr. legfinomabbak 1 frt 75 kr.

Ezen pokróczok ágylakároknak és szőnyegeknek is használhatók.

Bouret - selyemágytakarók darabonként 2 frt 80 kr.

Sárgászöld bérkocsi-pokróczok 2 méter hosszúságban, 1 1/2 méter szélességben a 2 frt 50 kr.

Urasági pokróczok a 3 frt.

Flanell-pokróczok a 4 frt.

Juta-függönyök redőzettel és roj-

tokkal, elegáns kiállításban, 1 ablakra való 2 frt 50 kr, legfinomabb 3 frt 50 kr.

Egy juta-készület, mely 1 asztalterítőtől és 2 ágylakaróig áll, a legújabb minta szerint, roj-

tokkal, 5 frt 50 kr.

Két ágylakaróból és egy asztalterítőtől álló ripsz-készület a leg-

pompásabb színekben, selyemzsinorral és bojtokkal körülvéve; egy készület ára 5 frt.

Ágy előtti szőnyegek vastag flannellel és jutával töltve, állatrajzokkal és tájképekkel díszítve, aján-

dékal különösen alkalmasak, 1 pár 2 frt 50 kr.

Szíves megrendelések S. Lőw pokróczgyári raktárába

(Bécs II. Nordbahnstrasse 26. sz.) intézendők.

Brunni ruhaszövetek télre és nyárra, tiszta gyapjúból, minden divatos színben, teljes férfiruhákra. 1 maradék 4 frt 75 kr; legfinomabb 6 frt 75 kr.

Utazó-plaidok tiszta gyapjúból 3 1/2 mtr. hosszúság, 1-60 mtr. szélességben, a 3 frt 50 kr.

Egy utazó-plaid, legfinomabb, 4 frt 50 kr.

Zsebkendők színes szegélyzettel, szép kiállításban:

1 tucsat, uraknak 1 frt 20 kr.

1 „ hölgyeknek 1 „ — „

1 „ lenzsebkendő 2 „ — „

Tűzdelt ágylakarók vörös török kretonból, elegáns tűzdeléssel, kellő hosszúság és szélességben a legnagyobb ágylakaróig, a 3 frt, legnagyobb darabja 3 frt 50 kr.

Lepedők (varrat nélkül) 3 sing hosszúság, 2 sing szélességben a legkeményebb vászonból (kiegítők a legnagyobb ágylakaróig is); darabja 3 frt.

Cs. kir. szabadalmazott Phönix-evőeszközök, melyek örökké fehérek maradnak, 6 kés, 6 villa, 6 evő- és 6 kávéskanál, együtt 24 drb, csak 5 frt.

MAGYAR KIRÁLYI ÁLLAMVASUTAK.

KELETI VONAL.

Menetrend.

Érvényes 1886. október hó 1-től.

PREDEAL—NAGY-VÁRAD.

Érvényes 1886. október hó 1-től.

Állomások		319.	307.	301.	Állomások		319.	307.	301.
		vegyes v. személyv. gyorsv.					vegyes v. személyv. gyorsv.		
Predeal (vendéglő)	(érk. ind.)				Kis-Kapus (vendéglő, elágazás Nagy-Szeben felé)	(érk. ind.)	11.19	12.44	
Brassó (vendéglő)	(érk. ind.)	4.16	7.47			(érk. ind.)	11.31	12.49	
Botfalva	(érk. ind.)	4.44	8.08		Tóvis (vendéglő, elágazás Arad felé)	(érk. ind.)	1.22	2.09	
Földvár	(érk. ind.)	5.02	8.24		Nagy-Enyed	(érk. ind.)	1.51	2.19	
Mogyorós	(érk. ind.)	5.24	8.39		Kocsárd (vendéglő, elágazás Maros-Vásárhely felé)	(érk. ind.)	2.18	2.39	
Apáca	(érk. ind.)	5.43	8.51			(érk. ind.)	3.04	3.14	
Köpecz	(érk. ind.)	6.05	9.07		Gyéres (elágazás Torda felé)	(érk. ind.)	3.14	3.22	
Agostonfalva	(érk. ind.)	6.15	9.14			(érk. ind.)	3.51	3.53	
Alsó-Rákóc	(érk. ind.)	6.36	9.30		Kolozsvár (vendéglő)	(érk. ind.)	4.01	3.56	
Homoród	(érk. ind.)	7.06	9.51			(érk. ind.)	5.56	5.30	
Kacsa	(érk. ind.)	7.28	10.04		Nagy-Várad (vendéglő)	(érk. ind.)	6.31	6.31	1.03
Bene	(érk. ind.)	7.53	10.24			(érk. ind.)	10.00	11.00	1.13
Erked	(érk. ind.)	8.18	10.39			(érk. ind.)	10.55	11.15	1.18
Héjasfalva	(érk. ind.)	8.52	10.03		Budapest	(érk. ind.)	7.45	10.00	2.15
Szegesvár (vendéglő)	(érk. ind.)	9.19	11.19						
Medgyes	(érk. ind.)	9.31	11.26						
		10.57	12.29						

Brassóból Bukarest felé a gyorsvonat indul reggel 5 óra 45 perczkor, a vegyes vonat délután 1 óra 55 perczkor

Nyomatott Szabó Albertnél Kézdí-Vásárhelyt.